

som Forholdene en Gang er for Handel og Omsætning, være som en Regulering overfor dem indenfor Landbruget, der paa Grund af de gunstige Eksportforhold i Forhold til anden Omsætning faar en For-tjeneste. Reguleringen kommer frem ved, at de giver en Afgift, som paa en vis Maade stimulerer Købeevnen og dermed Prisen paa de Varer, andre Landmænd skal afsætte til et andet Formaal. Men naar man af en saadan Betragtning kan faa det ud, at der dermed er ment, at de 20 Mill. Kr., Landbruget har givet i Afgift, er en Ydelse, som har været til Gavn for hele det danske Landbrug, behøver jeg ikke at bruge nogen yderligere Argumentation overfor denne Paastand; jeg kunde bruge et sjællandsk Udtryk, man slagfærdigt bruger, naar man staar overfor en politisk Modstander, der argumenterer saaledes, men jeg skal undlade at fremsætte det her.

Jeg tror ikke, at det ærede Medlem fra Sæby har Ret, naar han mener, jeg ser for lyst paa Kødproducenternes Vilkaar i den Tid, vi gaar i Møde. Jeg er mig fuldt bevidst, at det danske Landbrug i et knapt Høstaar faar store Vanskeligheder at overvinde ved at føre deres Besætninger igennem for at redde Produktionsmidlerne for de kommende Tider. Men paa den anden Side maa jeg erkende, at Kødproduktionen hidtil dog har været den Del af det danske Landbrugs Produktion, der forholdsmæssigt har haft de bedste og gunstigste Vilkaar, naar man ser bort fra Hestene.

Jeg vil endnu gøre opmærksom paa, at de Smerter, der har været forbundet med at være Kødproducent her i Danmark, som det ærede Medlem fra Sæby nævnede under Henvi-sning til det ærede Medlem fra Ribes (Brorsen) Udtalelser, stammer fra en speciel Produktion paa dette Omraade, og de fremkom ved, at man netop i de Egne i Vestjylland, hvor man har indkøbt Kreaturer til Sommergræsning i Forventning om at kunne sælge dem om Efteraaret, led et Tab, fordi Forholdene i sidste Efteraar var af den Art, at de maatte bringe Tab. Men den Art af Produktion har kun et begrænset Omfang og angaar ikke i Almindelighed Kvægopdrættere og Kødproducenter her i Landet, og det vilde være ganske urimeligt at bestemme hele Danmarks Landbrugs-

produktion paa dette Omraade efter, hvordan en enkelt begrænset Gruppe af Landmænd har spekuleret med bestemte Ting i et bestemt Øjemed.

Jeg vil slutte med at sige, at selv om man ved den foreslaaede Afgift mener at paalægge Landmændene en Særbeskatning, er der deri intet som helst afvigende fra det, vi Gang paa Gang har anerkendt som rigtigt her i Rigsdagen paa andre Omraader, og jeg kan ikke tænke mig, at Landbruget, naar Trangen til Fremskaffelse af Næringsmidler indenfor Landets Grænser og Trangen til Aftræk udefra bliver stærkere og stærkere, skulde forlange at faa Lov til at indkassere de Prisstigninger, som de af mig nævnte Faktorer medfører.

Indenrigsministeren (Rode): De Hensillinger, som er gjorte til mig blandt andet af det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), skal selvfølgelig blive undersøgt, og der skal blive taget Hensyn til dem. Jeg har imidlertid kun begæret Ordet, fordi jeg har været i Forbindelse med Eksportudvalget for de eksportberettigede Svineslagterier; jeg kan derefter kategorisk erklære, at der ingen Sinde er sendt hensaltet Kød fra Kommunerne udenfor København til København.

Birek: Spørgsmaalet om, hvorvidt en Eksportafgift bør erlægges eller ej, vil jo noget afhænge af, hvorvidt man anser den Pris af 1 Kr. 60 Øre pr. kg levende Vægt, som Landmændene opnaar, for høj eller lav. I saa Henseende vil jeg sige, at den Pris, Udlandet betaler os, er baade høj og fordelagtig. Og samtidig, saa underligt det end lyder, er den for lav. Den er nemlig relativt for lav, i det Øjeblik vi ser paa, hvad vi fra Udlandet faar til Gengæld. Før Krigen var det saaledes, at 100 kg levende Vægt omtrent svarede til 3 Tons Kul. I dette Øjeblik er det, naar vi ombytter med Tyskland, saaledes, at 100 kg levende Vægt kun svarer til 1 Ton Kul. Med andre Ord: Med Hensyn til hele den udenlandske Handel, hvor vi leverer Landbrugsprodukter, er det rigtigt nok, at vi faar en smuk Pris for dem, men samtidig betaler vi saa meget for de Hjælpeprodukter, Industriprodukter, viskal have udefra, at jeg mener, at nationaløkonomisk set stod vi os